वस्काल न॰ वन कनन् कछ नेत्वम्। १ लचे (दारचिनि) हचे राजनि॰ २ लचि (काच) पुँम॰ खमरः। १ घना-वचकोयां स्ती राजनि॰।

बल्ता न॰ वर्ण-भावे का। १ खन्न खा गति है सुनगती विश्वास स्थाप्त स्थापत स्यापत स्थापत स

सनरः। श्यमने श्वद्धभाषयो च ।
प्रत्ना पुण्यत-संवरको छ गुत्र च । श्वाने श्रमनो इरे लि॰
नेट्रिं। सत्तायां कन्। वस्तुक चन्दने वने यसे
च न०। चार्कास सन्दरे च लि॰ जाजयः। सासीह्यादिलालालायो ।

जला पच्च प्र॰ बन्गू व पच्चाचि यस । वनस्त यबद्र । बख्या ला क्वी वन्ग-उन । श्वागुच्यां सीमराच्यां श्खमभेहे राजनि श्वंद्रायां कृतृ । वन्गु विका तैनपाचिकायां हेमच ०

दाजानन्य प्राया करू। विष्णु विकास सविधा प्रसाव प्रमाव बल्म धवाचे क्याः चात्राः सकः सेट्। वल्मते ध्याल्भिष्ट। बल्मिक्ति ए॰ जन-इक्ति स्टूच। कोटविशेषकते स्टित्ताः स्टूपे (विदेश डिपि) शस्ट्रश वन इक्त स्टूच। वन्निक तत्राचे भरतः।

वल्मीक प्रंम वन-रंत सर्च। जुड्बीटकतस्टव्सू मे बमरः

तन्त्रृष्य यौजनिवेशो विष्णुपः चक्तो यहा
ंवत्तभीकस्विकोत्स्वातां स्ट्रमन्त्रज्ञां तथा । यौजादविद्यां गेहाच्च नादत्वात् सेपसम्बान् । देवमितिनायाः
चित्तिदोषयान्त्रये तन्त्रदा मितमाचाचनं विहितं व्रथा
ंवच्योकस्वतिद्राभिष्य गोनयेन सभसना । चाक्ष्येत्
चित्तिसंद्रीयाकास्त्रयमान्त्रये देवपः व०।

तैन देशसूतींनां स्वापनसिं देशमः तः विश्वितं यथा

"स्वापवेत् प्रथमं देवं तोयैः पश्चित्रेरितः। पश्चास्त्तैः

पश्चास्त्यौः पश्चसत्वियक्षदेरितः। स्वात्तका करिदनस्य

पर्वताश्वसुरस्य च । कुत्रवन्नविश्वस्ता स्वत्यक्षकः

स्वीरितस्" देवप्रः तः। तह्मस्वभूति प्राचेतके स्वनामः

स्वाते रामायचक्रतं रि रचनिभेष्टें ररोगभेटे च विद्यः।

दह्मेनिदानादि भावप्रः चक्तं दथा

्यीवांसक्ताकरणाद्देशे यन्ती गर्वे वा तिभिरेत द्रोते:। यान्त्रः य वन्त्रभीकनद्तियाचां लातः क्रमे-चैत गतप्रदक्षिः। सचैरनेकैस्नितितोदनक्षिः विवर्णवत् वर्णति चोस्ताये।। वच्मीकमास्त्रभित्रली विकारम् निषप्रयानीकं विरक्तं विशेषात् । वन्नीकविद्यानेन प्र-षरशिखरत्वस्वस्थानाः दम्ललञ्च खच्यते निष्प्रत्यानीक-स्वषारायोग्यम्''। ततः भवार्षं रञ्। वान्नीिक वन्नोकभवे प्राचित्वे सनौ शब्दरत्वः।

वल्मीक्षा न व्यवसीक शोधीमा । स्रोतोऽ सने राजनि वल्मीक्ष्ट न वल्मीकं क्रूडिन प्रशेष । वस्तीकं क्रेमच वल्यु (ल्यू)स करने पविवताकरके च बदः चुरा छम सक

सेट्। बल्यु(ल्यू) त्यांत ते स्ववत्त्यु(ल्यू) तत् त ।
वल्ल संवरणे न्वा॰ स्वालः स्वतः सेट्। बल्लते स्वविद्यः।
वल्ल प्र॰ बल्ल प्रञाः । १गुझत्रयपरिमाणे ''वल्लांस्त्वगुझ" चोचा॰
२गुझादये वैद्यक्तम् १सार्जगुझामाने "गोधूमदितयोन्तिता तु क्रियता गुझा तया सार्जया बल्लः" राजनि॰।

त कथिता गुझा तथा चाद या वहाः राजानः। वद्धकी को वक्ष-कृतृ गौराः डीष्। श्वीषायाम् सनरः। श्वज्ञकी हत्ते च राजनिः।

वद्यभ पु॰ वद्ध-चभच्। १६विते १ अध्यचे समरः। १डस-मान्ते च मेरि॰। ४ दिवतायां स्त्री इन च॰।

वस्त्रभणाल पु॰ वल मं वालयति वाल-ख्या । चल्रपाले वस्त्रभणाल पु॰ वल मं वालयति वाल-ख्या । चल्रपाले वस्त्रभणाल पु॰ वल मं वालयति वाल-ख्या । चल्रपाले

वस् न ॰ वस चरन् । । तथागुरुषि मेदि ॰ २ गहने १ स्त्र

वस्तरि(री) की वस-करि वा डोए। श्वाझ खोस् सनरः। श्रीधकायां श्विक्षमुखे च राजनि ।

वस्तव पंद्रतो॰ वस-घर्जातं वाति वा-क । १ नोमे समरः स्तियां कील्। २ वाचके समरः १ भी नवेने मेदिः।

विक्ति(क्तो) स्त्री वक्ष-इत् वा ङोग्। श्वतादाम् समरः।
श्रावस्याच मन्द्रच० दीर्यानस्त श्यजमोदायां मेद्रि॰

धकैं नि कायाम् ५ चळे च राजनि ।

वक्षीज न वद्धां जायते जन- छ । मरिचे राजनि ।

वक्षी दूर्वी स्ती वद्धी छ्या दूर्यो । माचादूर्श याम् राजनि ।

वक्षी बहुरी स्ती वद्धी छ्या बहरी । भानदर्खां म् राजनि ।

वक्षी सुद्ध व बद्धी प्रधानः सुद्ध । व नसुद्धे (स्थानि) राजनि ।

वक्षी दुर्ख न । वक्षी य दोधों हस्य । सा बहस्ये राजनि ।

वक्षी दुर्ख न । १ सुद्धे राजनि । १ सुद्धे व क्षी द । वक्षी विक्र न । १ सुद्धे राजनि ।

स्थाने ५ याइवे ऐनच । ६ गइने च क्षेदि वह्य - यरम्।

बह्नर तलाधे न गळ्ट्र । वह्नू र ति बहु-करन् । बातपादिना श्युष्क सांसे बसरः श्युकरभांसे में दि श्वन चोले अवाइने एडधरभूनी च इसका।

वल्या स्तो वत्त-यत्। भानीवधे राजनि ।